

Teatrele Capitalei la început de stagiune

E în firea românului postrevoluționar să găsească prilejuri de sărbătoare (sau de teamă superstițioasă) oriunde. De pildă, se tot vorbește de noul mileniu, dar el va veni, în 2001 – dacă nu cumva tranziția noastră cea de toate zilele (Doamne păzește!) va fi scurtat și mia de ani –, căci doar nu a existat un an zero!... În prag de nouă stagiune, să vedem ce fac teatrele bucureștene.

La sediul Teatrului Act nu se știa nimic: Marcel Iureș lipsea din țară și, în absența sa, nimeni nu putea dezvălui nimic. Fiindcă Victor Rebengiuc demisionase din postul de director, iar succesorul lui nu fusese încă desemnat prin concurs la ora conferinței de presă vizând noua stagiune a Teatrului "Bulandra", informațiile referitoare la această instituție sunt firave. Deocamdată sunt prevăzute două premiere: **Egmont** de Goethe (în regia lui Alexandru Darie) este deja așteptat la festivalul organizat la Düsseldorf cu ocazia a 250 de ani de la nașterea autorului, și **Becket** de Jean Anouilh, în regia lui Adrian Pintea (care va deține și rolul titular), dar la care s-au sîstat temporar repetițiile, pe motive medicale. Restul repertoriului va fi fixat de către noua conducere. Deoarece Victor Rebengiuc și Mariana Mihuț au fost invitați la Limoges pentru o producție franco-poloneză în regia lui Silviu Purcărete, spectacolele în care aceștia joacă vor fi suspendate până la revenirea interpreților.

Anii terminali de actorie și cei mai meritorii absolvenți de la regie își vor prezenta, ca de obicei, spectacolele de diplomă pe scena Studioului Casandra. La jumătatea lui octombrie, clasa Olgăi Tudorache va începe să joace **Ultima oră** de Mihail Sebastian (regia: conf. dr. Adriana Popovici). Viitorii absolvenți ai clasei Florin Zamfirescu repetă, în regia profesorului lor, **Trei surori** de A. P. Cehov, iar Cristina Răpeanu, încă studentă (anul IV, clasa Tudor Măreșcu), va monta **Comedia erorilor** de Shakespeare. Teatrul de Comedie era în fierbere din pricina problemelor ridicate de imediatul turneu la Arad, așa încât nu am putut afla nimic.

Teatrul "Ion Creangă" și-a deschis oficial porțile pe 25 septembrie, cea dintâi premieră fiind anunțată pentru 8 octombrie: **Prinț și cerșetor**, dramatizare de Constantin Dicu după Mark

Twain. Piesa **Inimă rece** de Banu Rădulescu după Wilhelm Hauff urma să intre în repetiții, sub bagheta Soranei Co-roamă-Stanca.

Singura premieră absolut certă de la Excelsior este **Aladin și lampa fermecată** de Alexandru Andi (regia: Ion Lucian, scenografia: Adrian Migneu, coregrafia: Andreea Duță). Se întrevăd, fără date precise, o nouă dramatizare după **Isprăvile lui Păcală** (regia: C. Nicolae) și un spectacol de varietăți pentru cei mici: **Poveștile de Aur** (regia: Daniela Anencov) se vor juca, probabil, după Anul Nou.

La Teatrul Mic și Foarte Mic, chestiunea e simplă: Florin Călinescu nu a fost de găsit. În lipsa dumisale, planurile teatrelor în cauză nu au putut fi nici-cum divulgate. Singura certitudine este că noua direcție a adus o foarte bună organizare.

Naționalul se confruntă cu mari dificultăți financiare: angajații sunt toți rugați să facă economie la curent electric și să nu telefoneze din interiorul instituției. După începutul în forță cu **O scrisoare pierdută** nu se știe ce va urma. Din moment ce fondurile Ministerului Culturii s-au subțiat într-atât încât de la o vreme teatrul nu mai primește nici măcar cât ar fi normal (nu cât cere!), ar putea veni vremea ca marii actori să părăsească unul câte unul scena și/sau numărul reprezentațiilor să descrească.

La "Nottara" au avut deja loc două premiere: **Moștenirea lui Cadâr** – un musical ce marchează debutul regizoral al Taniei Filip – și **Scenariul** de Martin Crimp (regia: Silvia Ionescu). La jumătatea lunii octombrie va vedea lumina rampei Cui i-e frică de **Virginia Woolf?** de Edward Albee (regia: Radu Gabrea). În proiect – **Doi gemeni venețieni** de Goldoni, în regia lui Vlad Mugur, probabil cu Horațiu Mălăele în rolurile (!) titulare.

Din câte am putut observa la acest

început de stagiune, Odeonul pare să stea cel mai bine: în timp ce în celelalte teatre cam mirosea a închis și birourile abia se dezmoreau după vacanță, aici oglinzile de la etaj străluceau, mochele fuseseră acerb măturate și peste tot se simțeau mirosuri de terebentină, de palux, se auzeau ciocane, se lucra la noile afișe. Premiera stagiunii va fi, în primele zile ale lunii octombrie, **Saragosa** – 66 de zile (după "Manuscrisul de la Saragosa" de Jan Potocki), o coproducție între Odeon și SMART (scenariul și regia: Al. Dabija, scenografia: Irina Solomon și Dragoș Buhagiar). În noiembrie – **Stele pe cerul dimineții** de Alexandr Galin (regia: Gelu Colceag, scenografia: Liliana Cenean și Ștefan Caragiu) și **M. Butterfly** de David Henry Hwang (regia: Ada Maria Lupu). Opereta era în turneu. Stagiunea urma să se deschidă pe 16 octombrie. Deocamdată nu se cunosc nici titlurile noi, nici cele ce vor rămâne din stagiunea trecută.

Teatrul de Revistă "C. Tănase" pregătește pentru sfârșitul acestui an calendaristic trei spectacole noi. Primul, **Revista în frac** (costumele: arh. Theodora Dinulescu, texte: Dan Mihăescu și Nae Lăzărescu), va celebra 80 de ani de revistă românească. Va urma **Bravo, Tănase**, dedicat fondatorului teatrului de gen în țara noastră, iar în preajma Crăciunului – **Clanul comedienților**, în memoria lui Mihai Maximilian.

"Tândărică" prevede pentru actuala stagiune montări atât la Sala Lahovari, cât și la Sala Victoria. Nu deconspirăm decât că vor monta Irina Niculescu (de la Teatrul de Păpuși din Geneva) o veche poveste chinezească – **Muntele de orez** – și Felix Alexa (nu s-a hotărât încă pentru ce), precum și că în apropierea sărbătorilor de iarnă bucureștenii vor putea savura numere de virtuozitate păpușărească extrase din binecunoscute spectacole și revalorificate.

Concluzia? Nu e una prea luminoasă. Dacă 2000 nu va însemna pentru toți Apocalipsa venită din ceruri, tare ne temem să nu însemne, pentru unele teatre, sfârșitul dictat de mult mai de jos. Nefiind politician, nu pot înainta o soluție. Ci doar o întrebare: fără teatru ce ne-am face?

Daria Dimiu